

Praksisbeskrivelse: SFO

Der er 80 børn, seks fuldtidsansatte samt en øvelsespraktikstuderende tilknyttet SFO'en. I computerrummet, som er på seks kvadratmeter, står to computere. Der er følgende regler for rummet: Man skal skrive sig på listen i fællesrummet, før man må benytte det, man kan skrive sig på to gange på en uge, hver gang er på 30 minutter.

I dag befinder ti drenge sig inde i lokalet. Niels og Anders fra børnehaveklasse B spiller på den ene maskine, mens Thomas og Ronnie fra 2. b spiller på den anden. De andre drenge står/sidder/hænger rundt om dem og kommenterer højtlydt spillene. Da klokken bliver 15, skal der skiftes spillere, men Thomas bliver siddende, da han både havde tid kl. 14.30 og 15. To drenge siger aggressivt til Thomas: "Vi må kun spille to gange om ugen, og du har spillet to gange i denne uge," og de andre drenge støtter dem. "Jamen, jeg har fået lov af Knud (lederen) til at spille mere, for jeg blev hentet efter fem minutter i går," råber Thomas. "Det er snyd," lyder det fra de andre drenge. "Nej, det er ikke snyd," råber Thomas. "Jeg er her nemlig kun hver anden dag." Pædagogen John, som overhører samtalen, kommer i tanke om, at Thomas' forældre har skifteholdsarbejde, så Thomas' dage er skiftevis lange og meget korte. Og hvis de skal til at tage hensyn til sådan noget, kommer de jo til at gøre forskel på børnene. John vil lige drøfte det med lederen, bliver han enig med sig selv om.

Christian fra børnehaveklassen går hen til John, som nu står i køkkenet og rydder op. "John, ved du hvad, Thomas vil ikke flytte sig fra computeren," siger Christian. "Det lyder til, du synes, det er træls," svarer John, "men du må hellere gå hen til Vivi, for det er hende, der har ansvaret for computerrummet i dag." John tænker videre, at det faktisk var aftalt, at de som pædagoger skulle forsøge at opmuntre Thomas til at komme væk fra computere, da Thomas er meget ensidig i sit aktivi-

tetsvalg. Men omvendt er det jo Thomas' fritid, når han er i SFO'en, og hvis han nu helst vil spille computer, skal han måske i grunden selv have lov at bestemme?

Støjen inde fra computerrummet er taget til, og det lyder til, at der vælter nogle taburetter derinde. Christian har nu fundet Vivi og siger: "Der er nogen, der slås inde ved computeren – det er Thomas, som ikke vil flytte sig." Vivi går ind i computerrummet og siger højt: "Det er da noget pjat, at sådan nogle store drenge ikke kan finde ud af at ens." Vivi indser dog hurtigt, at det kan passe, da drengene bliver ved med at slås og nu også er begyndt at græde. Hun forsøger fysisk at skille dem ad, mens hun siger "stop" og "lad nu være med at slås," men lige meget hjælper det. John er nu kommet ind i rummet og siger roligt, mens han lægger armen beskyttende om Thomas og ser på Anders, den anden dreng: "Hold da op, hvad sker der her Anders og Thomas?" John fortsætter: "Mens du sidder her ved mig Thomas, så kan Anders lige fortælle, hvad der er sket. Bagefter får du lov, Thomas." Vivi sætter sig ned ved Anders, mens Anders begynder at fortælle. Thomas afbryder, men John siger: "Schh... Du får også lov." Anders er nu faldet til ro, og Vivi kan gå ud og tage sig af børnene i køkkenet.

Fem minutter efter kommer John ud. "Hvordan gik det?" spørger Vivi. "Ih, børnene har altså bare meget mere respekt for dig end for mig. Det er mærkeligt." John begynder at fortælle, hvordan det gik.

(Beskrivelsen er lavet af Birgitte Skov Pedersen og Pia P. Østergaard).